

LIST S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO S PRILOGO ANGELEČEK.

Leto 51.

Ljubljana, maja - junija 1921.

Štev. 5.-6.

B. Gorenjko:

Dekliška pomlad.

1.

*Lonček je oživel
kar čez noč,
nagelj v njem vzbrstel je
kar čez noč!*

*Sveti Jurij ga poklical
je gredoč,
ko je šel praznovat
radostno pomlad
mimo naših koč.*

*Sveti Jurij dober je svetnik:
samih rož nam nasadi
sredi trat,
v srca mlada pa prinese
samih nad.*

2.

*V moji gredi
je pomlad,
v mojem srcu
polno nad.*

*Ptička, ki mimó leti,
vsaka se ustavi:
„Lepo imaš gredico,
deklica,“ mi pravi.*

*Oj ti ptička, ptičica,
da bi ti še videla
rože mojega srca —
potlej bi šele se čudila!*

3.

„Fuj cicifuj,
deklica, čuj!
Kaj si ukradla
cvetje pomladi,
da ti tak ličeca rdijo?
Kaj si ukradla
jasnost nebesom,
da ti tak očki žarijo?
Kaj si škrjančku
pesmi ukradla?
Deklica, čuj —
fuj cicifuj!“

Lahko, sinička poredna,
dražiš me zdaj na spomlad!
Kaj pa pozimi? — —
Ko sem nosila prosa ti —
bila pohlevna si!

Vendar pa drugo
zimo spet pridi,
ti preporedni
fuj cicifuj!

4.

Pa škrjanček sredi polja,
kakor živa dobra volja,
poje radosten, vesel —
vendar sam ne ve, zakaj.

Deklica pa rože trga,
poje drobno pesmico,
srce ji je rádostno —
sama pa ne ve, zakaj.

Oj pomlad, pomlad prišla je,
pomladila gaje, trate,
v njih razsula cvetke zlate —
pa škrjanček je vesel.

In kako bi pač ne pela
mlada deklica vesela,
ko ji v srcu je pomlad
lepša kakor sredi trat!

5.

„Kukavica kuka že! —
Zdaj pa bodem štela,
koliko še let bom
radostna, vesela.“

Kukavica pa ne čaka,
kuka venomer;
že nakukala je let
več ko petdeset.

In ti, deklica,
boš dotlej vesela,
dokler lilija v srcu
ti ne bo zvenela.

